

Kateřina Kulhánková Čejková se ptá Lindy Pačesové:

Profil Lindy:

Jsem vystudovanou architektkou, maminkou 4 dětí a nyní i průvodkyní dětí světem vzdělávání. Právě před 10 lety jsem se dvěma kamarádkami založila občanské sdružení Centrum pro rodinu Dokolečka, kde jsem postupem času zjistila, že veškerá činnost s Dokolečkem spojená mě naplňuje radostí a práce pro sdružení (nyní spolek) se stala i mým posláním. V Dokolečku se snažíme hlavně o posílení sounáležitosti místní komunity a všechny naše aktivity směřují k vytváření pevnějších vazeb mezi lidmi, rodinami i institucemi. Jako většina mateřských a rodinných center se i my snažíme podpořit aktivitu rodin v místě, kde žijeme, ať už je to setkávání, tradiční akce pro veřejnost, svépomocné skupiny či volnočasové aktivity. Z komunity rodičů pak vzešel i jeden pěkný projekt na založení komunitní školy, která nyní funguje druhým rokem.

1. Vaše centrum má velmi specifickou novinku - Komunitní školu. Můžeš prosím Váš projekt komunitního vzdělávání přiblížit ostatním?

Vlastně jsem začala už v úvodu :) Komunita rodičů, která se setkávala již v mateřském centru, se stala základem pro založení "školy" Dokolečka a to z několika důvodů . - Doubravčice nemají žádnou vlastní školu, ale za to mají perfektní mateřskou školu fungující v programu Začít spolu. Chtěli jsme, aby naše děti v programu pokračovaly i na základní škole, ale žádná taková v blízkosti není. Navíc děti odsud dojíždí do 4-5 škol, takže se kolektiv většinou rozdělí a vazby slábnou pak i mezi rodiči. Trvalo nám asi rok, než jsme si byli jistí, jakou školu bychom chtěli založit, hledání prostor, financí na provoz, zájemců o vzdělávání. Vypadalo to, že otevřeme třídu pro 5 dětí a nakonec jich bylo 10. Letos už jich je 14. Nejtěžší bylo promyslet legislativní formu a připravit prostory. Rekonstrukce probíhala svépomocí rodičů od dubna do konce srpna 2015. Z mnoha důvodů jsme se nakonec rozhodli, že škola bude fungovat na principu domácího vzdělávání a bude zastřešena organizací Dokolečka. Toto rozhodnutí má samozřejmě svoje plusy i mínusy, např. nemáme možnost žádného státního financování, ale za to máme větší svobodu...ve všem: ve výběru učebních materiálů, zaměstnanců, v organizaci času, metodách, ve spolupráci s rodiči. Projekt školy navíc nastavil nové směřování celé naší organizace, posunulo nás to a uvidíme, jaké to přinese změny i do budoucnosti. Nyní škola funguje pro děti od 1. do 5. třídy (zatím máme jen 3 ročníky a jsme jednotřídka) 5 dní v týdnu, včetně odpoledního klubu (družiny), nabízíme i volnočasové aktivity. Dopoledne se učíme spíš v blocích, nemáme předměty a hodiny, dle programu Začít spolu klademe důraz na spolupráci: děti pracují ve skupinách, ale samostatně, průvodce jen radí a pomáhá. Ráda bych se tu rozepsala o všem, co ve škole děláme, ale myslím, že pokud budete mít zájem, určitě se podíváte na naše webové stránky (<http://komunitniskola.dokolecka.cz/>), nebo se přijedete rovnou i podívat - jsme škola otevřená a rádi předáme dál naše zkušenosti.

2. Coby vystudovaná architektka máš blízko ke všemu kreativnímu - byla to při zakládání a vedení centra i školy výhoda?

Dokonce se mě tuhle někdo ptal, zda nelituji, že jsem vystudovala architekturu a teď se této profesi nevěnuji...Musím říct, že jsem se nad tím musela zamyslet: určitě nelituji svých studií, moc mě to tenkrát bavilo a myslím, že z některých věcí čerpám

dodneška. Vůbec mi nevadí, že nejsem profesí architekt, v dnešním světě a s mou povahou bych se možná těžko v konkurenci prosadila, ale to, co mám uvnitř, co umím a v čem jsem silná, to mi nikdo vzít nemůže a já toho mohu využít v čemkoliv, co právě dělám. Např. při zakládání centra se k žádosti o vznik klubovny pro rodiny s dětmi přikládala architektonická studie, jak bude klubovna vypadat. Totéž nastalo před rekonstrukcí prostor na třídu školy - podle mého návrhu se dělaly všechny úpravy i zařízení třídy. To bylo vždy v začátku nějakého projektu. A pak samozřejmě velká škála všech kreativních činností, které mohu dělat s dětmi i dospělými (nejprve jsem vedla výtvarné tvoření pro rodiče s dětmi, pak různé nápady na akce pro veřejnost, tvořivé projekty a nyní vše, co souvisí se školou...Vloni poprvé příměstský výtvarný tábor...navíc se ráda zapojuji i do tvoření s dospělými - přípravy na jarmarky, příprava výtvarné knihy anebo obcí iniciovaná výroba Doubravčického Betléma)

3. Máš svůj čas nějak rozdělený na pracovní, osobní, rodinný... nebo žiješ "tři v jednom"?

Myslím, že se snažím v tom mít systém, ale stejně se mi čas prolíná :) Dopoledne jsem ve škole, pak se snažím ale odejít dříve po obědě (což se mi loni vůbec nedařilo) a mám doma chvíli (cca 1-2 hodiny) pro sebe, kdy vydechnu, odpočinu, něco si přečtu, poklidím, připravím. Pak už je čas na rodinu, ale spíš ve smyslu povinností a taxikaření - pro nejmladšího do školky, pro starší na kroužky, z kroužků, někdy v mezidobí na nákup. Ale každopádně se věnuji svým dětem a povinnostem doma :) Každý večer si s dětmi čteme, ale to je jen chvílika, a pak hodně pracuji na počítači (přípravy, rozpočty, maily, zařizování, plánování, hodnocení, statistiky,...). Mám však každý týden ve čtvrtek jógu, což patří k mým osobním dobíječům baterek, a také se snažím věnovat páteční večery manželovi. Víkendy jsou různé, někdy vyloženě rodinné, hodně jezdíme na výlety, chodíme do sauny, ale neděle už patří převážně přípravám na nový týden. Mám ale pocit, že od září se mi podařilo více času věnovat sobě, často se nořím do nitra, snažím se "meditovat" v tichosti, číst a přemýšlet, nebo zajít na setkání s kamarádkami a prostě vypnout :D

Linda Pačesová
předsedkyně rady spolku Dokolečka z.s., Doubravčice

Web: <http://komunitniskola.dokolecka.cz/>

FB: <https://www.facebook.com/dokoleckadoubravcice/?fref=ts>

